

SPOGULIS. SIEVIŠĶĪBA. BŪT PAR SVĒTĪBU OTRAI.

Lai apzinātos savu vērtību, mums nepietiek ar zināšanām. Mums vajag piedzīvot – sadzirdēt sirdi un redzēt reālus apliecinājumus, tikai tad varam atsaukties ar savu dzīvošanu un dzīvot KĀ skaistas, KĀ mīlētas un KĀ aicinātas kam nozīmīgam. Mums vajag sadzirdēt to, ka visi atraidījumi, ko esam saņēmušas jebkādās mūsu dzīves jomās nav tā ļaunā pagātne, kas neļauj dzīvot šodienā. Mums vajag sadzirdēt to, ka varam uzdrīkstēties šodien dzīvot bez aizvainojuma, nepiedošanas, skaudības un no jauna uzticēties labam Dievam. Un ne tikai Dievam, kas nepievil un saka „Sieviete, Tu esi vērtīga, Tava dzīve ir nozīmīga un Tava loma Manā stāstā – svarīga”, bet uzticēties arī cilvēkiem.

SEKSUALITĀTE / SIEVIŠĶĪBA – mana sievietes būtība.

Tās ir manas domas par manu augumu, seju, par to, ko ģērbus, par to kā runāju ar sava un pretējā dzimuma cilvēkiem, arī kā jūtos kā sieviete (domas, motīvi, sapņi, vēlmes un ilgas, vērtības, attieksme pret citiem) un kā tas ir redzams citiem. Seksualitāte nav tikai seksuālu instinktu pārraidīšana un uztveršana, kā nereti par to tiek runāts, bet manas domas, vārdi un rīcība, attiecības. Un manī kā sievietē jau radīšanas brīdī ieliktais – mīlestība un rūpes, ilgas pēc tuvības, esot blakus.

SPOGULIS – VAI ES ESMU SKAISTA?

Jautājums, kas mūs nodarbina ne tikai no rīta veroties spogulī. Īstenībā tā atbildē, ko tik ļoti vēlamies dzirdēt no vecākiem, draudzenēm, vīriešiem, ir kā atslēga uz to, cik daudz savā dzīvē uzdrīkstamies izdarīt. Bet tā dzīļi atbildi „Jā, Tu esi skaista!”, ko nekas nevarētu mainīt, var ielikt mūsu iekšējā sievietē tikai Dievs. To nespēj neviens cilvēks. Un ar cilvēku apliecinājumiem nekad nepietiek ilgtermiņā. Tikai Dieva patiesībai ir vara permanenti sirdi ierakstīt: „Tu esi skaista, mīlēta, aicināta”.

Kā zināt, ka Dievs šo ierakstu ir veicis? To var redzēt! Skaistums rada skaistumu. Tu atbildīgi un rūpīgi veic darbu, arī ja neviens neredz un nenovērtē, Tu palīdzi saviem vecākiem, Tu mīli savus bērnus, Tu iedrošini savus draugus, Tu radi citiem svētkus, Tu kop savu draudzību ar citiem... Tu esi skaista savā dzīvošanā, vairojot mīlestību, liekot citiem justies pieņemtiem... Un arī ārēji izstaro skaistumu. Pucējies! Un ne draudzeņu vai vīriešu dēļ! Pucējies Dieva radīto krāsu dēļ. Viņa radīto dārgakmeņu dēļ.

TUVĪBA – VAI MANI MĪL?

Pirmās nozīmīgākās un tuvākās attiecības cilvēces vēsturē bija attiecības starp Radītāju un pirmajiem cilvēkiem – Ādamu un levu. Pēc grēkā krišanas tuvība vairs nav pašsaprotama, vienkārši notiekoša – ne Dieva un cilvēku attiecībās, ne arī cilvēku attiecībās citam ar citu. Bet cilvēks ilgojas pēc tuvības, viņa

gēnos ir kāds vēstījums – atmiņas no Paradīzes dārza, kur bija absolūta pieņemšana un mīlestība. Tur nebija kauna, baiļu un nekas nevienam nebija jāpierāda.

Kā sākas tuvība (intimitāte)?

Ar uzticēšanos. Brīdī, kad esot ar otru, *atslēdzam* visu citu, lai viņam stāstītu savu stāstu un uzklausītu viņa. Tas ir riskanti – tur ir bailes no nodevības un sāpinājumiem, nedrošība un kārtējā atraidījuma gaidīšana, un uzdrīkstēšanās atvērt savu sirdi, ielaižot tajā vēl kādu. Un tā ir arī jaunas atbildības uzņemšanās, saprotot – mana sirds daļa dzīvos arī otrā cilvēkā, kādu to es viņam dodu.

Tuvība ir kā tāda pirmatnēja vajadzība – tik spēcīga, ka neatrodot to tur, kur tā ir atrodama, meklējam nepareizās vietās... Mēs meklējam dziedināšanu no vientulības, atraidījumiem, sāpēm, nodevības, jo laiks nedziedē, dziedē milestība un blakus esošais – kāds, kas izvēlas atspoguļot Dievu un parādīt, ka viņā ir Dieva tēls un līdzība, kas mīl. Mīl mani.

- * **Kur Tu meklē tuvību un kur to atrodi?**
- * **Kāda ir Tava tuvības pieredze, ko kā iedrošinājumu varētu pastāstīt citām sievietēm?**

ATTIECĪBAS – VAI TĀS VAR BŪT VESELĪGAS UN PIEPILDOŠAS?

VESELĪGAS ATTIECĪBAS NO MŪSU PUSES:

Cienīt, mīlēt jeb meklēt otra labumu, rūpēties, atbalstīt cīņās un grūtībās, neklūstot līdzatkārīgai, lūgt par otru, palīdzēt pieaugt profesionāli, emocionāli un garīgi.

NEVESELĪGU ATTIECĪBU AIZMETNI:

Necieņa, egoisms saskarsmē un lēmumu pieņemšanā, novēršanās otra cīņu un grūtību gadījumā vai to pārņemšana, otru kritizēšana un šaubas par viņa spēju pieaugt profesionāli, emocionāli un garīgi.

- * Pārdomā savu attiecību pieredzi un esošās attiecības. **Kas tās vada – veselīga pieķeršanās, postoša atkarība, piespiedu darbs, ģimenes tradīcijas vai pieklājīga komunikācija, nevēloties otru pusi aizvainot?**
- * **Kas Tev vēl būtu pieminēšanas vērts pie veselīgām/neveselīgām attiecībām?**

ATTIECĪBAS AR VĪRIETI DRAUDZĪBĀ UN LAULĪBĀ

Tā ir saprotama vēlme, ilgas pēc vīrieša,

^ kas stāvētu *aiz muguras* un ticētu, ka man, kā viņa sievietei viss izdosies;

^ kas būtu blakus manā ikdienas dzīvošanā – cīņās, jautājumos, izvēlēs, sasniegumos;

^ kas apbrīnotu to labo, kas ir manī (pat ja pati nespēju to saskatīt);

- ^ kas iedrošinātu tikt vaļā no visa ļaunā un liekā, kas mani attur, sasaista un neļauj iet uz priekšu;
- ^ kas ikdienā lūgtu par mani;
- ^ kas brīzos, kad ar mani būtu grūti, turpinātu mani mīlēt, jo viņam būtu spēks to darīt, paļaujoties uz nemainīgo Dievu, kas nepievil un kam var absolūti uzticēties.

Vai ir cerība, ka blakus var būt tāds vīrietis? Jā! Lūdz Dievu un dari visu, lai Tu jau tagad savu vīrieti tā uzlükotu.

- * **Kādai būtu jābūt sievietei līdzās tādam vīrietim?**
- * **Ja esi attiecībās, vai Tev ir kāds stāsts, kā Dievs mainīja Tavu vai Tava vīrieša raksturu?**
- * **Ja šobrīd Tev nav attiecību, kas jau tagad Tevi iedrošina izkopt savu sievišķību kā kāda vīrieša topošajai draudzenei un sievietei?**

SIEVIETE SIEVIETEI – TU VARI BŪT PAR SVĒTĪBU CITĀM SIEVIETĒM!

Neatkarīgi no mūsu statusa (esam laulībā vai dzīvojam vienas), mums ir vajadzība pēc sieviešu draudzības – pēc draudzenēm, kas atbalsta, pēc sievietēm mentorēm, kas palīdz paskatīties uz manu dzīvi izvērtejoši un uzstādīt jaunus mērķus, būt blakus, tos sasniedzot.

KĀ SĀKT BŪT PAR SVĒTĪBU?

Ieraugi sievieti sev blakus! Varbūt viņai sāp. Varbūt viņa cīnās ar vientulību. Varbūt viņai ir kāda atkarība, no kurā viņa viena neizlauzīsies brīvībā. Esi tā, kas izsaka citām sievietēm apliecinājumus, ka viņas, neatkarīgi no viņu pagātnes, ir vērtīgas, ir skaistas, ir talantīgas un apdāvinātas, ir pietiekami labas. Esi Dieva spogulis, ne ļaunā ēnu rēgi.

KĀ PIEDZĪVOT TO, KA ESI SVĒTĪTA?

Uzticies sievietēm Tev apkārt. Pastāsti savu stāstu. Beidzot, nebaidies no konkurences. Un piedzīvo īstu, dziļu, prieku nesošu draudzību, mīlestību un pieņemšanu.

PĀRDOMĀM VIENATNĒ

Lai Tava apņemšanās šogad ir skatīties uz sevi kā Tevi redz Dievs. Ne ar pagātnes neizdošanās acīm vai nākotnes neziņas acīm, bet šodienas Dieva „ES ESMU, KAS ES ESMU“ (2. Mozus gr. 3:14) acīm.

*Kreisajā pusē ieraksti to, ko Tu domā par sevi (savu izskatu, attiecībām, ikdienu), kā tas Tev liek justies.
Labajā pusē izlasi, kā Dievs redz Tevi un kadas ir Viņa domas.*

MANAS DOMAS

DIEVA DOMAS

MANS IZSKATS UN AUGUMS

Radīta Dieva tēlā un līdzībā. Skaista!

Rakstu vietas pārdomām:
139. psalms, Ījaba gr. 33:4

MANA IEKŠĒJĀ SIEVIETE – SIRDS (PRĀTS, EMOCIJAS, GRIBA)

Attaisnota. Atjaunota. Mīlēta.

Rakstu vietas pārdomām:
Salamana pam. 4:23,
1. Jāņa 3:18-24, 1. Pētera 3:13,
Kolosiešiem 3:23, 62. psalms,
Raudu dz. 3:58, Jesajas gr. 61:10

MANA DZĪVES MISIJA DARBA VAI STUDIJU VIETĀ, SABIEDRĪBĀ UN DRAUDZĒ

*Dzīvot gudri. Rikoties taisnīgi. Parādīt
žēlastību. Būt pazemīgai.*

Rakstu vietas pārdomām:
Mihas gr. 6:8, Ījaba gr. 28:2-28,
Efēziešiem 2-6

MANAS ATTIECĪBAS AR CITIEM CILVĒKIEM

Cieņa. Rūpes. Mīlestība.

Rakstu vietas pārdomām:
Romiešiem 12:10, 1. Jāņa 4:7-21, 1.
Tesanoniķiešiem 5:14-15,
1. Korintiešiem 13, 1. Pētera 1:22-23

MANAS ATTIECĪBAS AR DIEVU

*Mīlēt Viņu ar visu savu būtību. Ľaut, lai
Viņa Vārda atbrīvojošā un atjaunojošā
patiesība ienāk visās manas dzīves jomās.*

Rakstu vietas pārdomām:
Marka ev. 12:30, Ījaba gr. 22: 21-29,
Ebrejiem 4:12